

lertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1913—14, og Ministeren har Ordet til Fremsættelse af dette Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Det Lovforslag, som jeg herved har den Ære af fremsætte for det høje Ting, er ganske ensartet med dem, der er vedtagne for dette Aar og 11 tidligere Finansaar. Det følger de samme Regler. Den finansielle Virkning af Forslaget vil være en Udgift af 44,477 Kr., et Beløb, der dog vil blive noget formindsket, hvis visse Lønningsbestemmelser, der er forelagte for det høje Ting, vedtages. Idet jeg i øvrigt henviser til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Indstilling om Beslutning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1910—11.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3736).

Indstillingen sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B. Sp. 65)

vedtoges enstemmigt.

Formanden: Da der nu er vedtaget en enslydende Beslutning af begge Ting, vil der blive givet Konseilspræsidenten Meddelelse herom.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914.

Forhandlingen genoptoges.

K. M. Klausen: Der er nogle Ændringsforslag, som er stillede af den højtæredede Minister, men som det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke kan tiltræde, og jeg skal her gøre Rede for vore Grunde dertil. Der foreslaas 800 Kr. aarlig til Hr. Johannes Schrøder. Det gøres gældende, at denne Mands Fortjeneste bestaar i, at han var med til at oprette det første Soldaterhjem her i København i 1882. Siden den Tid har der været en Mængde Soldater, der har haft et midlertidigt Hjem her. Jeg kan godt indrømme, at det er meget prisværdigt saaledes at skabe et Hjem for de unge Mænd, der aftjener deres Værnepligt i København, men jeg synes dog ikke, at det er en Virksomhed, der kan berettige til en livsvarig Understøttelse. Der er heldigvis megen smuk filantropisk Virksomhed i vort Land, uden at man derfor behøver at give den Statsstøtte, og selv om man, som sagt, godt kan anerkende den Virksomhed, som denne Mand har udfoldet ikke alene paa dette Omraade, men ogsaa paa andre, synes jeg alligevel ikke, at der er Grund til at gaa med til disse 800 Kr.

Ministeren forlanger dernæst Ansættelse af 4 Reservelæger i de nye Garnisonsbyer paa Sjælland. Der er i hver af dem en fast Militærlæge, og man ønsker nu tillige en fast ansat Reservelæge, hvilket vil medføre en Udgift af 4,800 Kr. Det gøres gældende, at en enkelt Læge ikke er i Stand til at bestride Arbejdet, og det er meget muligt, at den fast ansatte Læge maa have nogen Medhjælp, men den kan faas paa anden Maade, end her er foreslaaet. I hver af disse Byer er der en eller flere praktiserende Læger, som man kan henvende sig til. Man behøver ikke at oprette disse Embeder. Naturligvis skal en civil Læge ogsaa have Løn, men det bliver dog ikke saa meget, og vi har fra Aarhus et Eksempel, der ikke opmuntrer til Efterfølgelse, idet en Mand, der har været Reservelæge der, nu beder om at faa en livsvarig Pension, fordi det ikke passer ham at flytte med Garnisonen til det nye Garnisonssted. Det synes mig at opfordre til Forsigtighed med at oprette nye Lægeembeder.

Der er derefter et Ændringsforslag, der vedrører Rytteriets Heste. Man har